
Нью-Йорська група

ПІДГОТУВАЛА: ПИЛИПЕНКО МАРІЯ

Нью-Йоркська група

- українська літературна організація, заснована 20 грудня 1958 року в італійській кав'ярні «Павич» на Вест-стріт 4, біля парку Вашингтона в Нью-Йорку. Килина, Бойчук і Тарнавський, за кавою обговорювали своє майбутнє і вирішили видавати журнал-річник «Нові поезії» й називати себе та тих, хто до них пристав би, Нью-Йоркською Групою.

Журнал вийшов десь у першій половині 1959 р. Брали в нім участь сім поетів — *Емма Андіївська, Юрій Тарнавський, Віра Вовк, Богдан Рубчак, Женья Васильківська, Патриція Килина, Богдан Бойчук.*

Як створилося це гроно?

Після другої світової війни за межами України знову опинилася чимала когорта поетично обдарованих митців.

«Важко сказати, що це був якийсь етап у розвожку української поезії, чи це була просто мода, чи це було просто переступлення порогів нових країн, чи це була творчість Ньютонівської групи (Емма Андрусівська, Богдан Бойчук, Жена Васильківська, Віра Вовк, Патриція Куліна, Богдан Рубчак, Тарнавський). Однак цього не сталося, бо тільки художня якість є першим і неспростуваним аргументом у творчості, у творчості кожного національного мистецтва в собою історичному контексті. Це виставило на перший план дуже відмінну молоді поети, відкинуті за межі Вітчизни, і, склавши уквітчану традицію, обрали інший шлях — шлях творення власних поетичних цінностей».

НЬЮ-ЙОРКСЬКА ГРУПА

6

Поети
Нью-Йоркської
групи

ВИДАННЯ ПАНІС

ПРИВІТАННЯ КОСМОС

Як все було далі?

Докладне вивчення яскравих пагонів єдиного дерева української поезії у світі — це борг вітчизняного літературознавства, який, однак, не так легко сплатити. Адже йдеться про явища на межах національної й світової поетичної традиції, несподівані ефекти поєднання й дифузії різних напрямів і стилів. І коли, приміром, до лірики Б. Рубчака можна з певними застереженнями застосувати вироблені досі критерії аналізу поетичного тексту, то вже лірику Ю. Тарнавського, Емми Андіївської чи Р. Бабовала поза новітніми тенденціями іспанської, американської й французької поезій годі збагнути.

Портрет кожного митця

ЕММА АНДІЄВСЬКА, ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ, ВІРА ВОВК,
БОГДАН РУБЧАК, БОГДАН БОЙЧУК.

БОГДАН БОЙЧУК

поет-модерніст, прозаїк, перекладач та літературний критик, член Нью-Йоркської групи, один з її засновників. Член ОУП «Слово» та НСПУ, лауреат Міжнародної літературної премії ім. Гоголя (1998).

Bohdan Boychuk

Бойчук Богдан народився 1927 р. в с. Рокити Івано-Франківської області. Був співредактором журналу «Листопад» у Львові та редактором журналу «Українська поезія» у Львові. З 1944 р. живе у Німеччині, де працював редактором Нью-Йоркського журналу «Українська поезія», а з 1949 р. — у Нью-Йорку. У Києві його літературно-мистецький рух — «Квартал» (Борис Винниченко, 1990) — це «Оце мій люд, оце моя земля, остаточно відомий і завершений, рідкий енергійний, розумний і не ставлять перед собою ніяких завдань, ніяких цілей, ніяких планів». Він писав двіма. І то наповняється, то знову порожніє» — це про українців у США. Богдан Бойчук проживав у Нью-Йорку, Нью-Гейвені, Форт-Ліберті, Форт-Стеї (США) в Києві.

ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ

український поет та прозаїк, один із засновників Нью-Йоркської Групи, та співзасновник і співредактор її літературно-мистецького річника «Нові Поезії».

Юрій Тарнавський народився у 1934 році в м. Турка на Бойківщині. До 1939-го року він провів дитячі роки у Польщі, а відтак в Україні і в Турці. В 1944-му році виїхав з родиною до Німеччини. Після війни проживав у таборі для в'язнів, та тільки горбата самота відповідає, усміхаючись широко, переміщених осіб у Новому Ульмі, де й відвідував українську і німецьку пригадуючи, що вона теж жіночого роду». Ця метафора з поеми Ю. Тарнавського, місце відпочивання сухих, як горіх, США в 1952-ому році.

«Оперене серце» почасти півкуль кучерявого мозку,

де можна, залишивши поле бою, оглядаючись, автора, котрий і в модерному контексті нью-йоркської поетичної когорти вирізняється абсолютно осібною манерою письма.

перестати бути винним, дряпанним, ссаним всередині, де можна майже заснути з ротом, повним смаку молока жовтих грудей південних овочів...»

(«Ода до кафе»)

Богдан Рубчак

письменник (поет, літературознавець, есеїст). Автор збірок поезій, співредактор і співупорядник книжок, представник модернізму в українській поезії 1960-их років, член Нью-Йоркської групи. З 1948 у США: з 1968 викладач у Рутгерському, з 1973 — в Іллінойському університетах.

Окрім збірок поезій написав понад 100 статей та есе, разом з Богданом Рубчаком опублікував антологію 1935 року «Поезія української творчості в Україні, у діаспорі та в Європі» в м. Гітхед, де в ньому опублікували й Богдан Рубчак. Після цього він працював редактором в Деллінгені, там працював у видавстві «Бордівістудіо» з журналу, а відтак вийшов у м. Бостон. Там вони з Анною Рубчак вийшли разом із Б. Бойчуком антологію поезії «Координати» (I — II, 1969).

Емма Андіївська

українська письменниця, поетеса та художниця, що працює у стилі сюрреалізму та герметизму.

Створила власний релігійно-естетичний раці у мистецтві образів у високо індивідуальній хворобі фобією фетишів, духовних предметів і теми є головним у творчості андіївської. Авторка алегорично-магично-оміональну претставництво модернізму в українській поезії у 1937 році переїхати ХХ століття до Вишгорода а згодом по в'язу 1939 році до Києва. Після війни в Україні в родину Андіївської на Кієвщині. Вона і її матірці виїхали на Формі. Родина жила в англійській колонії в районі Берлін. Наприкінці 1940 року, під час блокади Берліна, родина переїхала а столицю між до бабору мистецтва та філософськими особистостями, а потім до Мюнхена.

Віра Вовк

українська письменниця, літературознавець, прозаїк, драматург і перекладач; пише українською, німецькою і португальською мовами, мешкає в Бразилії. Учасниця Нью-Йоркської літературної групи.

«Я діплена з доброї
Народилася у Бориславі (українські
землі в Рівненській області), в місті
Бориславській єдиній
Львівській обласній бібліотеці, в
археолога; Виростала на Гуцульщині: в
темні ялиці шумлять у мені,
містечку Кути. Навчалася в гімназії у
темна. Тисмениці таємниця
Львові, потім у середній дівочій
струмить у жилах
школі ім. Кларі Шуманн у Дрездені.
Моя душа стане дзвоном,
В еміграції у 1945 році (німецькою,
Бразилії)
Славі бойківської дзвіниці,
Щоб голосити за мертвими
І будити живих».